

กว่าจะได้เป็น ประธานาธิบดี Sukarno

รัฐบุรุษกษัตริย์สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

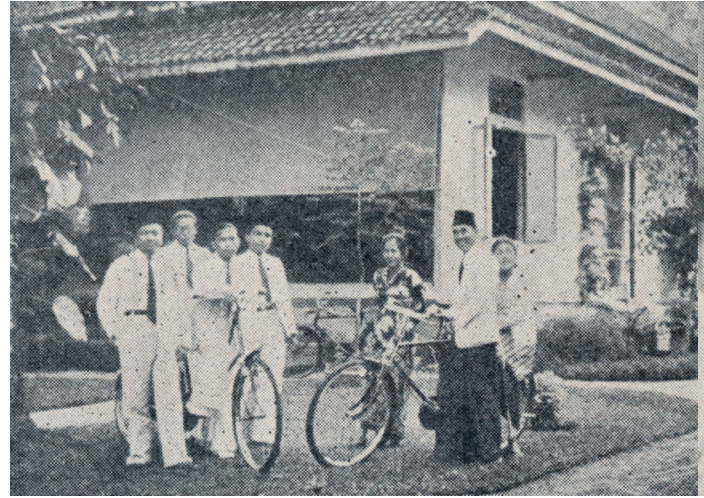
สมาน อู่งามสิน

รุ่งอรุณแห่งชีวิต

Sukarno ถือกำเนิดในตอนเช้าตรู่ของวันที่ 6 มิถุนายน 1901 ที่เมือง Surabaya ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะชวา มารดาของเขาชื่อ Idaju เป็นชาวบาห์ลีซึ่งสืบเชื้อสายมาจากกษัตริย์พราหมณ์ ผู้สูงศักดิ์ ส่วนบิดาชื่อ Raden Sukemi Sosrodihardjo เป็นชาวชวาที่สืบเชื้อสายมาจาก Sultan of Kediri สายตระกูลทั้งฝ่ายมารดาและบิดาต่างถูกกดขี่ข่มเหงจากเจ้าอาณานิคม Dutch อย่างหนักจนสมาชิกเครือญาติแตกกระสานซ่านเซ็นและต้องเผชิญกับความยากแค้น ดังนั้น ความเกลียดชังพวก Dutch อย่างเข้ากระดูกดำจึงเป็นภาวะพื้นฐานในครอบครัวของ Sukarno ตั้งแต่เขาลืมตามองโลก

สู่เส้นทางเมืองตั้งแต่เป็นนักศึกษา

Sukarno เริ่มเรียนรู้การเมืองตั้งแต่บิดาส่งเขาไปเรียนชั้น High School ที่โรงเรียน Surabaya's Hogere Burger School โดยจัดให้เขาพักอาศัยอยู่กับเพื่อนและญาติห่าง ๆ คนหนึ่ง คือ H.O.S. Tjokroaminoto ซึ่งเป็นผู้นำทางการเมืองของพรรค Sarekat Islam ที่ก่อตั้งเมื่อปี 1912 การพักอาศัยอยู่ที่บ้านหลังนี้ทำให้เขาซึมซับความคิดชาตินิยมจากบรรยากาศของการประชุมพรรคที่มักจะมีจัดที่นี่ ประกอบกับเขาชอบอ่านตำรารับตำราทางการเมืองและมีโอกาสแลกเปลี่ยนแนวคิดทางการเมืองกับผู้นำการเมืองหลายคน ระหว่างนี้เอง เขาก่อตั้งสโมสรการเมืองชื่อ Three Holy Objectives โดยมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ เสรีภาพทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ช่วงนี้ เขาเริ่มฉายแววทางการเมืองจากการกล่าวสุนทรพจน์ที่ประทับใจผู้ฟังหลายครั้ง หลังจบการศึกษาเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 1921 เขาวางแผนไปศึกษาต่อที่ Holland แต่มารดาไม่ยินยอม

ซูการ์โนที่บ้านลี้ภัยเบ็งกูลู

ด้วยความเคารพเชื่อฟังมารดา Sukarno ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อที่ University of Bandung เมื่อปี 1922 ในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ โดย H.O.S. Tjokroaminoto เป็นผู้นำเขาไปฝากให้พักอาศัยกับเพื่อนคนหนึ่ง เรียนได้เพียง 2 เดือนก็เกิดการนัดหยุดงานของคนงานโรงงานน้ำตาลที่เมือง Garut โดยการนำของพรรค Sarekat Islam ทำให้ H.O.S. Tjokroaminoto ถูกจับเข้าคุก ด้วยความสำนึกในบุญคุณ เขาจึงตัดสินใจพักการเรียนและกลับไป Surabaya เพื่อทำหน้าที่หัวหน้าครอบครัวแทน H.O.S. Tjokroaminoto ชั่วคราว จนถึงเดือนเมษายนปีเดียวกัน H.O.S. Tjokroaminoto ได้รับการปล่อยตัว เขาจึงกลับไปศึกษาต่อที่ Bandung

ต่อมา มีการชุมนุมครั้งใหญ่ของประชาชน เรียกว่า Radicale Concentratie คราวนี้เขามีโอกาสขึ้นกล่าวปราศรัยทั้งๆ ที่ตำรวจลับของ Dutch พยายามขัดขวาง เขาवादลวดลายความเป็นนักการเมืองในขนาดโตอย่างเต็มตัวด้วยการแสดงโวหารที่ทำทนายและเชือดเฉือน “ทำไมภูเขาไฟอย่าง Mount Kelud

ซูการ์โนกับเพื่อนจำเลยและทนายความระหว่างการพิจารณาคดี
ของเขาในบันดุง 1930

บนเกาะชวาจึงระเบิด มันระเบิดก็เพราะปล่อง
ภูเขาไฟถูกปิด เลยไม่มีช่องระบายความตึงเครียด
จากภายใน นานเข้า ทีละเล็กทีละน้อย พลังภายใน
จะรวมตัวกันและระเบิดออกมา ทุกสิ่งทุกอย่างจะ
ถูกระเบิดกระจัดกระจายจนหมดสิ้น ...ฉันได้กลิ่น
นั้น เหมือนกับกระบวนการชาตินิยมของเรา ถ้าพวก
Dutch เอาแต่ปิดปากพวกเรา พวกเราก็จะถูกบังคับ
ให้ระบายอารมณ์ออกมา ฟืนฟางที่รัก ท่านสุภาพสตรี
และสุภาพบุรุษ สักวันหนึ่ง การระเบิดอย่างว่าของ
พวกเราก็จะมาถึง และเมื่อพวกเราระเบิดออก
กรุง Hague เมืองหลวงของพวกมันจะถูกระเบิด
กระเด็นกระดอนออกไปในอวกาศ ข้าพเจ้าเลยขอ
ทำ ณ ที่นี้ ให้รัฐบาล Dutch มาปิดปากพวกเรา...”
การปราศรัยครั้งนี้ทำให้เขาเริ่มเป็นที่รู้จักในหมู่
ประชาชน ขณะเดียวกันเขาก็ถูกอาจารย์ของ
มหาวิทยาลัยเรียกไปตักเตือน อย่างไรก็ตาม เขา
จบการศึกษาเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 1926 โดย
ได้รับปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (The Degree
of Ingenieur)

โอดแล่นแห่งชีวิตทางการเมืองหลังจบการศึกษา

หลังจบการศึกษา Sukarno เดินทางกลับไป
อยู่ที่ Surabaya และเริ่มงานอาชีพด้วยการเป็นครู
สอนวิชาประวัติศาสตร์ที่ The Ksatrian School ซึ่ง
เป็นโรงเรียนของคนพื้นเมืองซึ่งก่อนหน้านี้เขาเคย
ปฏิเสธไม่ยอมทำงานกับชาว Dutch มาเป็นเวลา
นานพอสมควร แต่เขาก็ไม่อาจสอนอยู่ที่โรงเรียน
แห่งนี้ได้นาน ด้วยเหตุที่สิ่งที่เขาสอนนั้นเนื้อหา
เต็มไปด้วยความเกลียดชังต่อเจ้าอาณานิคม Dutch
จนทำให้โรงเรียนต้องปฏิเสธเขา

ในทางภูมิรัฐศาสตร์ อินโดนีเซียตกอยู่ใน
สภาวะขาดเอกภาพ เพราะประเทศมีพื้นที่เป็น
เกาะแก่งจำนวนมาก มีกลุ่มชาติพันธุ์และภาษา
พูดนับร้อยภาษา ในทางการเมือง Sukarno เคย
เรียกร้องให้สร้างเอกภาพในระดับหนึ่งด้วยการ
ผลักดันภาษาอินโดนีเซีย Bahasa Indonesia เป็น
ภาษากลาง แต่สิ่งที่เขาเสนอก็ไม่เคยได้รับการ
ยอมรับ เขาเคยประกาศว่า เขาเป็นผู้นิยมลัทธิ
สังคมนิยมแต่ไม่ได้เป็นคอมมิวนิสต์ มันเป็น
สังคมนิยมแบบอินโดนีเซียที่ผสมผสานกันระหว่าง
ความเชื่อในพระเจ้าเป็นเจ้ากับความเสมอภาคตาม
ทฤษฎีของสำนักคิดสังคมนิยม

วันที่ 4 กรกฎาคม 1927 Sukarno และเพื่อน ๆ
อีก 6 คน จัดตั้งพรรคการเมืองชื่อ ‘ชาตินิยม’
(The Indonesian National Party) โดยถือเอาการ
เรียกร้องเอกราชเป็นนโยบายเร่งด่วน เขาทุ่มเท
เวลาให้กับการแสดงสุนทรพจน์อันแผดร้อนในวาระ
ต่าง ๆ จนได้รับฉายา ‘ราชสีห์แห่งเวที’ มาถึงจุดนี้
เขากลายเป็นศัตรูตัวฉกาจหมายเลขหนึ่งของทางการ
Dutch ที่ต้องถูกติดตามและเป็นเป้าของการถูก
ทำลายล้างโดยตำรวจลับเยี่ยงเดียวกับพวกที่มี
แนวคิดเดียวกับเขาที่ถูกจับกุมและถูกเนรเทศไปอยู่ใน
เขตป่าที่บีบที่แสนทรมานกว่า 2,000 คนแล้ว

ไม่ไกลจากที่นี่คือหลุมฝังศพของบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าอำนวยการพวกเขา
ที่นั่นคือที่พักกายของบรรดาพี่น้องเรา
ผู้ซึ่งวิญญาณของพวกเขาได้เดินทางไปก่อนหน้าแล้ว
หลังจากที่พวกเขาได้ตัดสินใจพลีชีพเพื่อรักษาธงชาติอินโดนีเซีย
สัญลักษณ์แห่งความเป็นหนึ่งเดียว พวกเขาจากเราไปพร้อมกับปณิธานที่ว่า
ยอมตาย ดีกว่ายอมให้ธงชาติอินโดนีเซียต้องร่วงหล่น

Sukarno กับพวกถูกจับกุมครั้งแรกเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 1929 ที่เมือง Solo หลังจากการประชุมลับของสาขาพรรค PNI ทั้งหมดถูกพาตัวมาคุมขังที่คุกในเมือง Bandung ในข้อหา ‘ยุแหย่ให้เกิดความเกลียดชัง’ และ ‘มีส่วนร่วมในองค์กรที่มีวัตถุประสงค์ที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมและการโค่นล้มอำนาจของ Netherlands(Dutch) ในหมู่เกาะ Indies’ ศาลสูงสั่งจำคุกเขา 4 ปี แต่ติดอยู่เพียง 2 ปีก็ถูกปล่อยตัวเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 1931 หลังจาก Dutch ถูกกดดันอย่างหนักจากนักกฎหมายและสถาบันศาลในยุโรปที่ได้รับข้อมูลทางลับจาก Sukarno ที่บรรยายถึงความโหดร้ายทารุณของเจ้าอาณานิคม Dutch ที่กระทำต่อชาวอินโดนีเซียยาวนานกว่า 300 ปี และมีการตีพิมพ์งานชิ้นนี้ในยุโรปจนเป็นผลให้มีการพิจารณาลดโทษแก่เขาในที่สุด

หลังจากพ้นโทษไม่ถึงปี Sukarno ก็โดนจับอีกเป็นครั้งที่สองเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 1932 หลังการประชุมพรรคที่กรุง Djakarta และพรรค PNI ถูกสั่งยุบ การจับกุมครั้งนี้เป็นไปอย่างพิสดารไม่มีการส่งเขาเข้าคุก ไม่มีการสอบสวนใดๆ เขาถูกขังไว้ในกรงขนาดเล็กกลางห้องโถงเป็นเวลานานถึง 8 เดือน หลังจากนั้นเขาและครอบครัวถูกเนรเทศไปอยู่ที่หมู่บ้านชาวประมง Endehe ที่ทุรกันดารและขาดแคลนบนเกาะ Flores หลังจากใช้ชีวิตอยู่บนเกาะแห่งนี้อย่างลำเค็ญราว 5 ปี เขาล้มป่วยลงอย่างหนักด้วยโรคมาลาเรีย เดือนกุมภาพันธ์ 1938 เจ้าอาณานิคม Dutch จึงย้ายเขาไปอยู่ที่เมือง Bengkulu ทางตอนใต้ของเกาะสุมาตราซึ่งเขามีชีวิตที่ดีขึ้นที่เมืองนี้ด้วยการเป็นครูผู้ช่วยสอนหนังสือเด็ก ๆ

Dutch ไป ญี่ปุ่นมา มหากาพย์แห่งการกดขี่ข่มเหง

สงครามโลกครั้งที่ 2 เปิดฉากในปี 1939 และสิ้นสุดเมื่อปี 1945 ญี่ปุ่นซึ่งเป็นหนึ่งในผู้นำของฝ่ายอักษะบุกเกาะสุมาตราเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 1942 ด้วยความหวาดกลัวว่าญี่ปุ่นจะทำให้ Sukarno เป็นเครื่องมือทางการเมือง Dutch ซึ่งอยู่ฝ่ายสัมพันธมิตรจึงพาเขาและครอบครัวไปอยู่ที่เมือง

Padang การสู้รบที่เมืองนี้เป็นไปอย่างหนักหน่วงรุนแรงจนทำให้ทหาร Dutch มีอาชวาทันทหารญี่ปุ่นได้ ต้องทิ้งฐานที่มั่น หนีหัวซุกหัวซุนเอาตัวรอดกันอย่างฉุนเฉียวโดยทิ้งเขาและครอบครัวไว้ที่เมืองนี้ นี่เป็นการเปิดโอกาสให้ Sukarno กลับมาผจญอีกครั้งหนึ่งอย่างที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อน กองบัญชาการทหารญี่ปุ่นเรียกตัวเขาไปปรึกษาหารือเพื่อขอความร่วมมือให้เขาใช้อิทธิพลทางการเมืองบอกกับชาวเมืองให้อยู่ในความสงบ ไม่ลุกขึ้นมาต่อต้านการยึดครองของกองทัพญี่ปุ่น เขาจึงถือโอกาสนี้เสนอเงื่อนไขว่า “เมื่อใดก็ตามที่สงครามยุติ ญี่ปุ่นต้องให้เอกราชแก่อินโดนีเซีย” ซึ่งทางญี่ปุ่นตอบตกลง ทั้ง ๆ ที่รู้ว่า พลพรรคส่วนหนึ่งของเขากำลังเดินทางใต้ดินต่อต้านญี่ปุ่นควบคู่กันไป หลังจากญี่ปุ่นยึดครองอินโดนีเซียได้อย่างเบ็ดเสร็จ เขาก็ถูกพาตัวมาที่เมือง Djakarta ณ ที่นี้เขาได้พบกับนักการเมืองผู้ร่ำรวยชื่อ Muhammad Hatta และมีการตกลงกันเพื่อให้ Hatta เป็นผู้นำการต่อต้านญี่ปุ่นแบบกองโจร ส่วนเขาทำงานร่วมกับญี่ปุ่น เป็นยุทธวิธีเดินงานการเมืองสองหน้าโดยมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันตลอดเวลา

คาโงเมะแห่งกระแสนเรียกร้องเอกราชจากมวลมหาประชาชน

ในกระแสธารความขัดแย้งทางความคิดที่รุนแรงและกว้างขวางของนักเคลื่อนไหวเพื่อเอกราชซึ่งมีแนวโน้มที่มีอาจจะตกลงกันได้และอาจจะนำไปสู่ความพ่ายแพ้ Sukarno จึงตัดสินใจเสนอหลักการ ‘ปัญจศีล’ (PantjaSila) ที่เขารวบรวมแนวคิดจากฝ่ายต่าง ๆ เพื่อสร้างความปรองดองและประคับประคองการเคลื่อนไหวเพื่อเอกราชให้รุดหน้าต่อไป

1. ชาตินิยม (Nationalism) มนุษย์ทุกคนต้อง

หวงแหนแผ่นดินที่พระผู้เป็นเจ้ากำหนดให้เป็นถิ่นกำเนิด

2. ประชาชาตินิยม (Internationalism) แม้จะรักชาติของตนเอง แต่ก็ต้องคบค้าเป็นมิตรกับผู้อื่นเพื่อแสวงหาความก้าวหน้า

3. ประชาธิปไตย (Democracy) เป็นระบอบการปกครองที่ผ่านตัวแทน ‘All for all, one for all, all for one’

4. ความยุติธรรมในสังคม (Social Justice) ระบอบประชาธิปไตยทางการเมืองต้องอยู่ควบคู่กับความเป็นธรรมในสังคมและระบบเศรษฐกิจที่ไม่เอารัดเอาเปรียบ

5. ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว แต่ประชาชนทุกคนมีสิทธิเลือกนับถือศาสนาและความเชื่อใด ๆ อย่างอิสระ

จากกระแสสูงของการเรียกร้องเอกราชของมวลมหาประชาชน ทุกฝ่ายจึงไม่มีทางเลือกนอกจากยอมรับหลักการ ‘ปัญจศีล’ (PantjaSilla) ของ Sukarno เพราะรู้ว่าถ้าขึ้นล้าช้าออกไปอีกจะพลาดโอกาสในขณะที่ตอนนี้ญี่ปุ่นกำลังจะพ่ายแพ้สงคราม และ Dutch กำลังจ้องที่จะกลับมา

ตระกูลอินโดนีเซียอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นประวัติศาสตร์จึงถูกบันทึกว่า เช้าวันศุกร์ที่ 17 สิงหาคม 1945 เวลาประมาณ 9-10.00 a.m. ที่ Pegangsaan Timur 56 กลางเมือง Djakarta, Soekarno อ่านคำประกาศอิสรภาพอินโดนีเซียต่อหน้าฝูงชนที่ล้นหลามด้วยพิธีที่เรียบง่ายและใช้เวลาเพียงหนึ่งชั่วโมง เป็นครั้งแรกที่ธงชาติสีแดงขาวถูกชักขึ้นสู่ยอดเสาและเสียงเพลงชาติอินโดนีเซียถูกขับขานก้องกระหึ่มโดยปราศจากดนตรี

"We, the nation of Indonesia, hereby proclaim the Independence of Indonesia. The transfer of power and the like, and matters thereto, will be carried out carefully and in the shortest possible time - เราประชาชนอินโดนีเซียขอประกาศอิสรภาพ ณ ที่นี้ กิจการใด ๆ ก็ตามที่อยู่ในกระบวนการของการถ่ายโอนอำนาจและเรื่องราวที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับการบริหารจัดการอย่างมีระเบียบแบบแผนและภายในเวลาอันรวดเร็วที่สุด"

วันรุ่งขึ้น หลังการประกาศอิสรภาพ มีการประชุมตัวแทนกลุ่มศาสนา กลุ่มประชาคม และ

ชนพื้นเมืองต่าง ๆ รวมทั้งผู้นำทางการเมืองเพื่อเลือกประธานาธิบดีคนแรก ซึ่งก็ไม่เกินความคาดหมายที่ประชุมเลือก Sukarno เป็นประธานาธิบดีคนแรกของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

แน่นอน ชัยชนะมิได้มาจากการร้องขอ

อย่างไรก็ตาม วิกฤตกรรมของชาวอินโดนีเซียไม่ได้จบลงไปอย่างง่าย ๆ เพราะทั้งญี่ปุ่นและ Dutch ไม่ยอมรับการประกาศเอกราชของอินโดนีเซีย ญี่ปุ่นถูกพระอาทิตย์ออกไปได้ไม่นาน นายเก่า Dutch ก็วกกลับมาอีกในเดือนกันยายน 1945 คราวนี้กลับมาในนามกองทัพพันธมิตรที่มหาอำนาจอังกฤษให้การสนับสนุน

ประธานาธิบดี Sukarno ดิ้นรนสุดกำลังเขยื้อนหนังสือร้องเรียนไปยังสหประชาชาติและประธานาธิบดี Truman ของสหรัฐอเมริกา แต่ก็ไร้ผล กองทัพพันธมิตรส่งเครื่องบินเข้าทิ้งระเบิดและให้กองเรือระดมยิงเมืองสำคัญ ๆ สถานการณ์เข้าสู่ภาวะวิกฤติและตึงเครียด การปะทะทำให้ผู้รักชาติรักอิสรภาพและทหารหาญอินโดนีเซียล้มตายลงอย่างไม่รู้ว่วง ฐานะของรัฐบาล Sukarno ตกอยู่ในภาวะคับขันจนต้องย้ายไปปักหลักที่เมือง Yogyakarta ทางภาคกลางของเกาะชวา การสู้รบ

ทหารในกลีบสูยอกยการตาในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2492

ยังดำเนินต่อไปจนถึงจุดที่อังกฤษยอมถอนตัวสืบเนื่องจากการกดดันของนานาชาติ อังกฤษผลักดันให้ทั้งสองฝ่ายเจรจากันที่ Netherlands ในปี 1946 แต่หลังการเจรจาทุกครั้ง Dutch ก็ระบัดสัตย์ด้วยการละเมิดข้อตกลงทุกครั้งไป

General Suderman ผู้นำในตำนานแห่งนักสู้

ระหว่างนี้ รัฐบาล Sukarno ยืนหยัดทำสงครามกองโจรกับ Dutch อย่างเด็ดเดี่ยวโดยมี General Suderman ผู้ป่วยเป็นโรคปอดระยะสุดท้ายเป็นผู้นำกองกำลังกู้ชาติ เขานำการต่อสู้บนภูเขาในแนวหน้าโดยตลอดบนเกาะชวาทามกลางการไล่ล่าเอาชีวิตจากกองกำลัง Dutch ความชำนาญในการรบ ความกล้าหาญ ความเฉลียวฉลาดทางการเมืองและความมุ่งมั่นที่จะไม่ยอมให้ประเทศชาติและประชาชนอินโดนีเซียตกเป็นเหยื่อการครอบครองของต่างชาติอีกต่อไป มีปรากฏให้อนุชนคนรุ่นหลังได้ศึกษาในวาทะกรรมของเขาซึ่งกลับคืนสู่ความเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าเมื่อวันที่ 27 มกราคม 1950 หลังการประกาศเอกราชของสาธารณรัฐอินโดนีเซียได้เพียง 5 ปี

“เป็นพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าที่สภาพทางธรรมชาติและภูมิรัฐศาสตร์ของอินโดนีเซียเป็นพลังอาวุธที่แข็งแกร่งและแหลมคม ทำให้เราทำการรบได้ทุกรูปแบบ” (11 มิถุนายน 1946, Yogyakarta)

“ไม่ไกลจากที่นี่คือหลุมฝังศพของบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าอำนวยการแก่พวกเขา ที่นั่นคือที่พักกายของบรรดาพี่น้องเรา ผู้ซึ่งวิญญาณของพวกเขาได้เดินทางไปก่อนหน้าแล้วหลังจากที่พวกเขาได้ตัดสินใจพลีชีพเพื่อรักษาธงชาติอินโดนีเซีย สัญลักษณ์แห่งความเป็นหนึ่งเดียว พวกเขาจากเรา

ไปพร้อมกับปณิธานที่ว่า ยอมตาย ดีกว่ายอมให้ธงชาติอินโดนีเซียต้องร่วงหล่น” (17 สิงหาคม 1948, Yogyakarta)

เอกราช ความฝันอันสูงสุดของประชาชาติอินโดนีเซีย

วันที่ 19 ธันวาคม 1948 กองทัพ Dutch ที่ระเบิดและล้อมเมือง Yogyakarta และประกาศไม่ยอมรับความเป็นประธานาธิบดีของ Sukarno คณะรัฐบาลและบุคคลสำคัญถูกเนรเทศ สถานะการณ์ก้าวมาถึงจุดที่คณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติ สหรัฐอเมริกา และองค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ เข้าแทรกแซงด้วยการประนามปฏิบัติการทางทหารของ Dutch อย่างรุนแรง ต่อมา จึงมีการเปิดประชุมโต๊ะกลมที่กรุง Hague/ Netherlands ในเดือนสิงหาคม 1949 และท้ายสุด Dutch ยินยอมมอบอธิปไตยแก่อินโดนีเซียเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 1949 และ Sukarno ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานาธิบดีอย่างเป็นทางการอีกครั้งหนึ่ง

สู่ความเป็นเอกราช รื่นรมย์และสันติ

อินโดนีเซียเป็นดินแดนที่ประกอบด้วยเกาะแก่งจำนวนมากมายที่ถูกขนานนามว่าเป็นสมุทรรัฐ (Nusantara) ซึ่งแผ่กระจายออกไปอย่างกว้างขวางในทะเลสีน้ำเงิน ชนชาติอินโดนีเซียได้ผ่านยุคสมัยแห่งความตกต่ำและรุ่งโรจน์ของอาณาจักรศรีวิชัย (Sriwijaya) และอาณาจักรมัชปาหิต (Majapahit) เมื่อ 300 กว่าปีก่อนถูกรุกรานจากนักล่าอาณานิคม Dutch การต่อต้านเกิดขึ้นเป็นดอกเห็ด เมล็ดพันธุ์แห่งความรักชาติ ขจรขยายไปทั่วทุกหัวระแหง ไม่ว่ายุคมีดของการล่าอาณานิคมจะมีดมืดปานใด วีรบุรุษนิรนามก็ไม่เคยขาดหายไปจากหน้าประวัติศาสตร์ เยี่ยงเดียวกับที่แสงสุริยยังคงอาบแผ่นดินแม้อย่างไม่ขาดสาย กลียุคคลื่นและฟองคลื่นยังชะโลมโอบก้อมม ยังความชุ่มชื้นแกหาดทรายของเกาะแก่งต่าง ๆ พุ่งข่าวสี่เขียวแผ่ยาวไกล สดุดีลูกหลานตา ภูผาสูงยืนตระหง่านราวกับคอยพิทักษ์ดินแดนแห่งมรดกจากที่สูงชันและเชิงเขา อรุณรุ่งของเอกราชมาพร้อมกับความทุกข์ของผู้คนที่ตกเป็นทาสของนักล่าอาณานิคมยาวนานกว่า 300 ปี

Sukarno ในฐานะมนุษย์ไม่ได้เป็นบุคคลที่ใช้ชีวิตตามทำนองคลองธรรมในทุกเรื่อง แต่เขาเป็นรัฐบุรุษ กู้ชาติผู้จุดประกายให้มีการเริ่มต้นชีวิตใหม่ของผู้ถูกกดขี่ข่มเหงมายาวนานเยี่ยงทาส เพื่อสู่ความเป็นเอกราช รื่นรมย์และสันติ นับเป็นความโปรดปรานและพระมหากรุณาธิคุณจากพระผู้เป็นเจ้าของชาติที่มอบของขวัญล้ำค่า ชื่นนี้แก่ประชาชาติอินโดนีเซีย ■

เอกสารอ้างอิง

สารคดี ‘ซูการ์โน (Sukarno หรือ Soekarno) โดย ระดม วงษ์น้อย วารสาร ‘รัฐศาสตร์นิเทศ’ ปีที่ 3 ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2510 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

‘General Suderman - The Leader Who Finally Destroyed Colonialism in Indonesia’ by Ex-Colonel Tjokropranolo, Australian Defense Studies Center, printed 1995

‘30 Years of Indonesia’s Independence 1945-1949’ by Office of the Secretary of the State, printed 1975